

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 460

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 iunie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
112.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2014 privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011	2
501.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2014 privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 163 din 26 martie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului	3–7
	Decizia nr. 164 din 26 martie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	7–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
	796/2.284/838. — Ordin al ministrului transporturilor, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și justiției sociale pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății de Administrare Active Feroviare „S.A.A.F.” — S.A.	10–12
	804/2.281/848. — Ordin al ministrului transporturilor, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și justiției sociale pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Regiei Autonome „Administrația Canalului Navigabil Bega” Timiș	12–14
	805/2.282/849. — Ordin al ministrului transporturilor, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și justiției sociale pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății Comerciale „ROFERSPED” — S.A., la care Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A. deține o participație majoritară	14–16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 16/2014 privind modificarea și completarea
Legii educației naționale nr. 1/2011**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16 din 9 aprilie 2014 privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 10 aprilie 2014, cu următoarea modificare:

— **La articolul unic punctul 1, articolul 253 se abrogă.**

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 4 iunie 2019.
Nr. 112.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2014
privind modificarea și completarea
Legii educației naționale nr. 1/2011**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2014 privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 4 iunie 2019.
Nr. 501.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 163**

din 26 martie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67
din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, excepție ridicată de instanța de judecată din oficiu în Dosarul nr. 44/91/2018 al Tribunalului Vrancea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 105D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile legale criticate corespund scopului legii, acela de protejare a interesului superior al copilului, și urmăresc, totodată, creșterea responsabilizării părinților, dând posibilitatea instanței de judecată ce a instituit măsura plasamentului să stabilească cuantumul obligației de întreținere, atunci când prestarea acesteia este posibilă, aspect lăsat la aprecierea instanței de judecată. De asemenea, în legătură cu susținerile referitoare la lipsa unui mecanism concret de punere în executare a hotărârii pronunțate de instanță, se apreciază că aceste aspecte intră în sfera de competență a legiuitorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 8 din 11 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 44/91/2018, **Tribunalul Vrancea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 67 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului.** Excepția a fost invocată din oficiu, de către instanța de judecată, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii formulate de Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Vrancea pentru menținerea plasamentului în regim de urgență la asistent maternal profesionist pentru un număr de trei copii minori, frați.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că textul de lege criticat nu este suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat și, în acest mod, este în contradicție cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, privind principiul legalității, în componenta sa referitoare la calitatea legii. Astfel, instanța de judecată apreciază că dispoziția legală criticată nu îndeplinește cerința de previzibilitate a legii, deoarece

depășește scopul sesizării instanței (respectiv acela de instituire a unor măsuri de protecție specială a copilului), și rămâne fără efecte concrete, ca urmare a imposibilității de punere în executare.

6. În acest sens, se arată că, potrivit textului de lege criticat, instanța de judecată sesizată cu luarea unei măsuri de protecție față de copil este obligată să se preocupe și de stabilirea contribuției lunare a părintelui la întreținerea copilului său, sub forma plății unei sume ce se face venit la bugetul județului, respectiv la cel al sectorului municipiului București, de unde provine copilul, sau sub forma prestării unui număr de ore de muncă în cadrul unor acțiuni sau lucrări de interes local. Instanța de judecată apreciază însă că, prin această obligație legală de a dispune din oficiu, scopul principal al sesizării instanței de judecată în cazul măsurilor de protecție față de copil este depășit, iar atingerea acestui scop prioritar poate fi împiedicată de măsurile ce ar trebui luate pentru îndeplinirea obligației adiacente. Subiectul principal al acțiunii, copilul aflat în dificultate, în interesul căruia ar trebui să se desfășoare întreaga procedură, nu are niciun interes ca părinții lui să fie obligați la plata unor sume de bani pentru bugetul unității administrativ-teritoriale unde domiciliază sau să fie obligați la ore de muncă în interesul comunității și totuși, în temeiul dispozițiilor legale criticate, poate interveni amânarea soluționării cauzei. Copilul minor nu este parte în judecată, însă întregul proces judiciar ar trebui să se desfășoare numai în scopul protejării drepturilor lui, în acest sens art. 29 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 stabilind și obligativitatea ascultării copilului în vârstă de peste 10 ani cu privire la măsurile referitoare la acesta.

7. Se mai reține că, în cauzele ce fac obiectul Legii nr. 272/2004, instanța de judecată este investită să soluționeze o cerere de stabilire a unei măsuri de plasament, în condițiile art. 65 alin. (2) din lege, potrivit regulilor de procedură specială cuprinse în art. 134 din același act normativ, ceea ce presupune că sesizarea instanței trebuie să se facă în termen de 5 zile de la data când s-a dispus măsura de plasament, de către directorul direcției generale de asistență socială și protecție a copilului, cauza se soluționează în regim de urgență, termenele de judecată nu pot fi mai mari de 10 zile, iar părțile sunt legal citate dacă citația le-a fost înmănată cel puțin cu o zi înaintea judecării. Astfel, este evident că legiuitorul a stabilit reguli și termene de procedură apte să urgenteze luarea măsurilor de protecție față de copil, având în vedere interesul acestuia de a beneficia cât mai rapid de o astfel de măsură. Or, verificarea existenței veniturilor părinților, a cuantumului acestor venituri ori a faptului dacă părinții sunt apti de muncă implică efectuarea de cercetări suplimentare și obținerea de probe atât în sarcina direcției de protecție socială, care trebuie concomitent să respecte termenul de 5 zile de sesizare a instanței, cât și în sarcina instanței, în lipsa unor date suficiente sau lămuritoare ajungându-se ca scopul sesizării să fie atins cu întârziere.

8. În acest condiții, pentru a nu se ajunge la astfel de situații de amânare a unor cauze atât de speciale și urgente, instanțele de judecată au ignorat obligația legală instituită de art. 67 din Legea nr. 272/2004 sau au apreciat că „nu este cazul să

dispună în acest sens”, ajungându-se astfel ca obligația legală să fie respectată doar rar și în mod arbitrar.

9. Mai mult, potrivit regulilor de procedură specială reglementate în actul normativ criticat, participanții la judecată sunt în mod expres indicați, aceștia fiind reprezentantul legal al copilului, direcția generală de asistență socială și protecția copilului, cauza fiind soluționată cu participarea obligatorie a procurorului. Așadar, părinții copilului nu sunt părți în cauză, ei participă la judecată doar în calitate de reprezentanți legali ai copilului, scopul acțiunii fiind apărarea drepturilor copilului, iar nu disputarea unor drepturi sau obligații ale părinților. De aceea, față de scopul acțiunii, precum și de conținutul cererii de sesizare, unde niciodată direcția de protecție a copilului nu formulează un capăt de cerere având ca obiect obligarea părintelui la contribuție pentru întreținerea copilului, dispoziția din oficiu a instanței de judecată în acest sens este de natură să surprindă părintele prezent la judecată sau să rămână necunoscută părintelui care nu s-a prezentat la judecată, el nefiind informat cu privire la o astfel de sesizare din oficiu și neputând să facă niciun fel de apărări.

10. De asemenea, instanța de judecată arată că punerea în executare a unor astfel de hotărâri nu este reglementată, legea nestabilind cine are obligația încasării, dacă plățile se pot face voluntar de către părinți cui se comunică hotărârea, pentru punerea ei în executare. În aceste condiții, instanțele de judecată comunică hotărârile de obligare a părinților la plata contribuției pentru copilul lor minor, aflat sub incidența unei măsuri de protecție specială, către consiliul județean, care însă susține că nu deține pârgurile necesare pentru executare silită și nici nu poate proceda la încasarea plăților voluntare.

11. Totodată, se arată că textul de lege criticat stabilește în mod generic faptul că părinții vor fi obligați „să presteze (...) acțiuni sau lucrări de interes local, pe durata aplicării măsurii de protecție specială, pe raza administrativ-teritorială în care are domiciliul sau reședința.”, *acțiunile sau lucrările fiind „incluse în planul de acțiuni sau lucrări de interes local, întocmit conform dispozițiilor legale în vigoare.”* Astfel, nici în acest caz nu se stabilește în concret care este obligația instanței de comunicare din oficiu, dacă se comunică doar hotărârea de obligare la prestarea de activități sau orice altă hotărâre privitoare la încetarea măsurii de plasament, care sunt dispozițiile legale în vigoare la care se face trimitere sau care este sancțiunea aplicabilă în cazul în care părinții nu își execută această obligație. Prin urmare, textul de lege criticat nu este însoțit de alte prevederi legale, în același act normativ sau într-un act normativ separat, care să aloce resursele umane și materiale necesare, de natură să asigure aplicarea în mod eficient a dispozițiilor legale criticate.

12. Se mai apreciază că, prin lipsa de previzibilitate a textului de lege criticat, este încălcat și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, din cauza faptului că justițiabilii nu pot avea reprezentarea drepturilor lor procesuale.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

14. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că textul de lege criticat reglementează obligațiile părintești față de copil, dispuse de către comisia pentru protecția copilului sau, după caz, de instanța de judecată, pe durata măsurii plasamentului, iar, în conformitate cu actul normativ criticat, părinții au obligația de a-și exercita drepturile și de a-și îndeplini obligațiile față de copil, ținând seama, cu prioritate, de interesul superior al acestuia. Așadar, legea proclamă supremația criteriului

interesului superior al copilului, care are caracter obligatoriu și trebuie respectat în luarea oricărei măsuri privitoare la copil, indiferent de autorul ei. Principiul interesului superior al copilului este deopotrivă opozabil atât părinților, cât și autorităților investite cu competența de a lua măsuri în legătură cu copilul.

15. Se mai apreciază că legea, prin esența ei, este generală. Legea trebuie să se adreseze impersonal destinatarilor săi, spre deosebire de actul juridic care este, prin natura sa, concret și personal. În procesul de elaborare a legii, legiuitorul are în vedere o generalitate de relații și o medie de comportament astfel că legea conține doar un model abstract de comportament, cerut destinatarilor săi, fără a putea cuprinde și a reglementa cazuri particulare, în care s-ar putea afla un anumit subiect de drept. Însă confruntarea modelului general de conduită, construit de legiuitor, cu realitatea concretă se realizează de către judecătorul investit să soluționeze o anumită cauză, în funcție de împrejurările concrete ale raportului juridic dedus judecății.

16. Textul de lege criticat, prin norma de trimitere la prevederile art. 527 alin. (1) din Codul civil, referitoare la condițiile obligației de întreținere, permite judecătorului aplicarea legii, la cazul concret. De asemenea, se mai apreciază că argumentele de neconstituționalitate sunt abordate din perspectiva lipsei de reglementare a unui mecanism concret de punere în executare a acestui tip de hotărâri judecătorești, în sensul că legea se limitează la a stabili că sumele astfel încasate se constituie venit la bugetul județului/sectorului municipiului București, de unde provine copilul, fără a preciza în sarcina cui este stabilită obligația încasării sumelor care se fac venit la aceste bugete, dacă plățile se pot face voluntar de către părinți și către cine anume, precum și cui se comunică din oficiu hotărârea judecătorească, pentru punerea în executare. Or, din această perspectivă, se apreciază că excepția apare ca inadmisibilă, întrucât, în astfel de situații, Curtea Constituțională nu poate complini voința legiuitorului.

17. În ceea ce privește claritatea și previzibilitatea textului de lege criticat, se apreciază că dispozițiile legale criticate sunt suficient de clare, precise și previzibile, destinatarul normei juridice fiind capabil să își adapteze conduita, în funcție de conținutul acesteia, în concordanță cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. În acest sens, se arată că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut în mod constant că, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Drept consecință logică a principiului conform căruia legile trebuie să fie de aplicabilitate generală, formularea actelor normative nu este întotdeauna exactă, folosirea unor caracterizări generale fiind preferată unor liste exhaustive. Rezultă că interpretarea acestor norme depinde de practica instanțelor de judecată și nu încapă îndoială că instanțele interne sunt cele mai în măsură să examineze și să interpreteze legislația națională; o astfel de interpretare nu este în sine incompatibilă cu art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea hotărârile din 21 ianuarie 1999, 22 martie 2001 sau 20 ianuarie 2009, pronunțate în cauzele *Garcia Ruiz împotriva Spaniei*, paragraful 28, *Streletz, Kessler și Krenz împotriva Germaniei*, paragraful 50, respectiv *Sud Fondi SRL și alții împotriva Italiei*, paragraful 108).

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile

Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 67 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 5 martie 2014, potrivit căroră: „(1) *Comisia pentru protecția copilului sau, după caz, instanța care a dispus plasamentul copilului în condițiile prezentei legi va stabili, dacă este cazul, și cuantumul contribuției lunare a părinților la întreținerea acestuia, în condițiile stabilite de Codul civil. Sumele astfel încasate se constituie venit la bugetul județului, respectiv la cel al sectorului municipiului București, de unde provine copilul.*

(2) *Dacă plata contribuției la întreținerea copilului nu este posibilă, instanța obligă părintele apt de muncă să presteze între 20 și 40 de ore lunar pentru fiecare copil, acțiuni sau lucrări de interes local, pe durata aplicării măsurii de protecție specială, pe raza administrativ-teritorială în care are domiciliul sau reședința.*

(3) *Acțiunile și lucrările prevăzute la alin. (2) sunt incluse în planul de acțiuni sau lucrări de interes local, întocmit conform dispozițiilor legale în vigoare.*”

21. În opinia instanței de judecată care a invocat din oficiu excepția de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, în componenta sa referitoare la calitatea legii, și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 44 din Legea nr. 272/2004, orice copil care, în mod temporar sau definitiv, este lipsit de ocrotirea părinților săi sau care, în vederea protejării intereselor sale, nu poate fi lăsat în grija acestora are dreptul la măsuri de protecție alternativă, care constă în: instituirea tutelei, a măsurilor de protecție specială prevăzute de Legea nr. 272/2004 sau a adopției. Măsurile de protecție specială reglementate de actul normativ criticat sunt plasamentul, plasamentul în regim de urgență și supravegherea specializată, iar textul de lege criticat în prezenta cauză este cuprins în capitolul III — „*Protecția specială a copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi*”, secțiunea 2 „*Plasamentul*” din Legea nr. 272/2004. Potrivit acestui act normativ, plasamentul este o măsură cu caracter temporar, ce poate fi dispusă la o persoană sau familie, un asistent maternal sau un serviciu de tip rezidențial, care, în accepțiunea art. 123 din Legea nr. 272/2004, se referă la toate serviciile care asigură găzduire pe o perioadă mai mare de 24 de ore, fiind organizate pe model familial și putând avea caracter specializat, în funcție de nevoile copiilor plasați. Măsura plasamentului se stabilește de către comisia pentru protecția copilului, atunci când există acordul părinților în acest sens, pentru copilul care nu poate fi lăsat în grija părinților, din motive neimputabile acestora, respectiv pentru copilul care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală și care nu răspunde penal. În cazul în care părinții nu își dau acordul pentru instituirea plasamentului, măsura se stabilește de către instanța de judecată. De asemenea, dacă se impune înlocuirea plasamentului în regim de urgență, dispus de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului, la cererea acesteia din urmă, instituirea măsurii plasamentului se stabilește de către instanța de judecată și pentru situațiile copilului ai cărui părinți sunt decedați, necunoscuți, decăzuți din exercițiul drepturilor părintești sau cărora li s-a aplicat pedeapsa

interzicerii drepturilor părintești, puși sub interdicție, declarați judecătorește morți sau dispăruți, când nu a putut fi instituită tutela, a copilului abuzat sau neglijat și, respectiv, a copilului găsit sau părăsit în unități sanitare (art. 60 coroborat cu art. 65 din Legea nr. 272/2004).

23. În acest context, Curtea reține că textul de lege criticat reglementează posibilitatea, fie a comisiei pentru protecția copilului, în cazul în care aceasta din urmă stabilește măsura plasamentului [art. 65 alin. (1) coroborat cu art. 60 lit. b) și e) din Legea nr. 272/2004], fie a instanței de judecată care a dispus plasamentul copilului [în condițiile art. 65 alin. (2) din lege], de a stabili, dacă este cazul, cuantumul contribuției lunare a părinților la întreținerea acestuia, în condițiile stabilite de Codul civil. Totodată, în cazul în care plata contribuției la întreținerea copilului cu privire la care s-a dispus măsura plasamentului nu este posibilă, potrivit textului de lege criticat, instanța obligă părintele apt de muncă să presteze între 20 și 40 de ore lunar pentru fiecare copil, în cadrul unor acțiuni sau lucrări de interes local, pe durata aplicării măsurii de protecție specială, pe raza unității administrativ-teritoriale în care are domiciliul sau reședința.

24. Analizând textul de lege criticat, Curtea reține că acesta face trimitere la dispozițiile Codului civil referitoare la obligația de întreținere a părinților față de copiii lor minori, respectiv art. 499 din Codul civil, potrivit căroră tatăl și mama sunt obligați, în solidar, să dea întreținere copilului lor minor, asigurându-i cele necesare traiului, precum și educația, învățătura și pregătirea sa profesională, iar în caz de neînțelegere, întinderea obligației de întreținere, felul și modalitățile executării, precum și contribuția fiecăruia dintre părinți se stabilesc de către instanța de judecată.

25. Așadar, Curtea reține că, prin trimiterea pe care textul de lege criticat o face la dispozițiile Codului civil referitoare la obligația de întreținere a părinților față de copiii lor minori, legiuitorul a urmărit să sublinieze, și în cazul instituirii măsurii plasamentului, remanența îndatoririlor specifice ale părinților, cu privire la persoana minorului, îndatoriri ce rezultă din obligația generală de creștere, circumscrisă autorității părintești. În acest sens, legiuitorul a prevăzut expres, potrivit art. 5 din Legea nr. 272/2004, faptul că autoritatea părintească reprezintă principala formă de ocrotire a copilului, și numai în subsidiar aceasta revine colectivității locale din care fac parte copilul și familia sa, intervenția statului fiind întotdeauna complementară.

26. Potrivit textului de lege criticat în prezenta cauză, cuantumul contribuției lunare bănești a părinților la întreținerea copilului față de care s-a instituit măsura plasamentului se stabilește „dacă este cazul”, respectiv numai în situația în care părinții dispun de mijloacele necesare îndeplinirii obligației. Mai mult, prin trimiterea făcută la prevederile Codului civil referitoare la obligația de întreținere a părinților față de copilul lor minor, legiuitorul a permis și aplicarea individualizată a măsurii, în funcție de circumstanțele speței, dat fiind faptul că, în temeiul reglementărilor generale în materie, respectiv art. 527 coroborat cu art. 528 din Codul civil, poate fi obligat la întreținere numai cel care are mijloacele pentru a o plăti sau are posibilitatea de a dobândi aceste mijloace, elemente de fapt, ce pot fi dovedite prin orice mijloc de probă.

27. Totodată, Curtea reține că soluția legislativă cuprinsă în alin. (2) al textului de lege criticat, potrivit căreia, dacă plata contribuției la întreținerea copilului nu este posibilă, instanța obligă părintele apt de muncă să presteze între 20 și 40 de ore lunar, în cadrul unor acțiuni sau lucrări de interes local, este fundamentată pe principiul angajării răspunderii părinților cu privire la exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor părintești, în vederea asumării responsabile a calității de părinte, pe durata aplicării măsurii de protecție specială. În același sens, al imposibilității de degrevare a părintelui de obligațiile sale față

de copilul minor, sunt și dispozițiile legii generale, respectiv art. 510 din Codul civil, potrivit căruia nici decăderea din exercițiul drepturilor părintești nu scutește părintele de obligația de a da întreținere copilului.

28. De altfel, prin Decizia nr. 352 din 24 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din 5 august 2014, paragrafele 28—30, Curtea a statuat că obligarea părintelui de a presta acțiuni sau lucrări de interes local are loc în condițiile în care acesta este „apt de muncă”, instanța judecătorească având, evident, posibilitatea de a aprecia asupra capacității părintelui de a presta activitățile stabilite de lege. De asemenea, prin decizia menționată, Curtea a mai reținut că, având în vedere scopul legii, acela de protejare a interesului superior al copilului și creșterea responsabilității părinților, obligarea la prestarea unor lucrări sau acțiuni de interes local, pe o durată între 20 și 40 de ore lunar, de către părintele apt de muncă, pentru copilul cu privire la care s-a dispus măsura plasamentului, prin scopul și natura sa, nu poate fi considerată opresivă sau cauzatoare de prejudicii nerezonabile.

29. Totodată, în prezenta cauză, în ceea ce privește susținerile referitoare la lipsa de previzibilitate a textului de lege criticat, dat fiind faptul că, în opinia instanței de judecată ce a invocat din oficiu excepția de neconstituționalitate, acesta nu poate fi pus în executare, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013, sau Decizia nr. 385 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 22 august 2017). De asemenea, prin Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în *Cauza Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul textului de lege, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi. Previzibilitatea legii nu se opune ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la o bună consiliere pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune.

30. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a mai reținut că, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile-tip de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulelor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se

putea adapta la schimbările de situație. Funcția decizională acordată instanțelor servește tocmai pentru a îndepărta îndoielile ce ar putea exista în privința interpretării normelor, ținând cont de evoluțiile practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent.

31. Aplicând aceste considerente la cauza de față, Curtea reține că textul de lege criticat prevede în mod expres că sumele datorate cu titlu de contribuție lunară a părintelui la întreținerea copilului supus măsurii plasamentului se constituie venit la bugetul județului, respectiv la cel al sectorului municipiului București, de unde provine copilul. Așadar, creditorul sumelor astfel datorate este unitatea administrativ-teritorială care contribuie la finanțarea măsurii de protecție specială instituită [potrivit art. 127 alin. (1) din Legea nr. 272/2004, protecția specială a copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi se finanțează din bugetul de stat, bugetul județului, respectiv al sectorului municipiului București, bugetul local al comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv din donații, sponsorizări și alte forme private de contribuții bănești, permise de lege]. Prin urmare, creditorul sumelor astfel datorate, căruia i se comunică hotărârea judecătorească prin care s-a instituit această obligație specifică de plată, hotărâre care constituie titlu executoriu, potrivit art. 136 din Legea nr. 272/2004 coroborat cu art. 633 pct. 2 din Codul de procedură civilă, trebuie să solicite încuviințarea executării silite, în condițiile art. 666 și următoarele din Codul de procedură civilă.

32. În consecință, Curtea reține că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, conținutul său normativ fiind unul clar, precis și previzibil, astfel încât să permită, pe de o parte, instanțelor judecătorești, în procedura interpretării legii, să-și exercite funcția decizională, iar, pe de altă parte, persoanelor interesate să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, acțiunile care trebuie întreprinse, în vederea realizării finalității normei legale.

33. În motivarea excepției de neconstituționalitate se mai susține că măsura dispusă de către instanța de judecată din oficiu, în sensul obligării la plata unei contribuții bănești sau la prestarea unui număr de ore, lunar, în cadrul unor acțiuni sau lucrări de interes local, este de natură să surprindă părintele prezent la judecată, sau să rămână necunoscută părintelui care nu s-a prezentat la judecată, el nefiind informat cu privire la o astfel de sesizare din oficiu și neputând să facă niciun fel de apărări. Or, Curtea reține că stabilirea măsurilor de protecție specială se soluționează întotdeauna cu citarea părinților, respectiv a reprezentanților legali ai copilului, potrivit art. 134 din actul normativ criticat, care pot face dovada faptului că nu au mijloacele necesare îndeplinirii obligației stabilite de instanță, prin orice mijloc de probă, potrivit dispozițiilor generale în materie, respectiv art. 528 din Codul civil, potrivit căruia mijloacele celui care datorează întreținere pot fi dovedite prin orice mijloc de probă, cu respectarea exigențelor constituționale ale dreptului de apărare, referitoare la posibilitatea de a folosi toate mijloacele prevăzute de lege prin care pot fi invocate situații sau împrejurări ce susțin și probează apărarea.

34. În ceea ce privește susținerea referitoare la faptul că obligația legală a instanței de a stabili fie contribuția bănească a părintelui la întreținerea copilului minor, pentru care s-a stabilit măsura plasamentului, fie, subsecvent, prestarea unui număr de ore lunar, în cadrul unor acțiuni sau lucrări de interes local, depășește scopul sesizării, care este acela de a institui o măsură de protecție specială a copilului, Curtea reține că exercitarea drepturilor și îndeplinirea îndatoririlor părintești trebuie să țină cont de interesul superior al copilului, care, potrivit art. 2 din Legea nr. 272/2004, va prevala în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, întreprinse de autoritățile publice și de organismele private autorizate, precum și în cauzele soluționate de instanțele judecătorești. Or, interesul minorului

cuprinde toate drepturile sale, inclusiv dreptul acestuia de a primi întreținere de la părinții săi, inerent drepturilor și îndatoririlor părintești, astfel încât nu se poate nega textului de lege criticat o anumită funcție de responsabilizare a părintelui care, din motive neimputabile sau nu, este în imposibilitate să își exercite în mod direct drepturile și îndatoririle părintești, în mod temporar acestea fiind preluate de colectivitatea locală, prin intermediul serviciului public de asistență socială.

35. Codul de procedură civilă reglementează situații în care, în cazul întâzierii judecării cererii principale, instanța de

judecată poate dispune disjungerea judecării altor obiecte ale sesizării. De altfel, în speță, instanța de judecată s-a pronunțat cu celeritate, în conformitate cu regulile procedurale speciale incidente, asupra cererii de înlocuire a măsurii plasamentului în regim de urgență cu plasamentul la asistent maternal profesionist și a dispus, prin aceeași hotărâre, disjungerea capătului de cerere referitor la obligația părinților de a contribui la întreținerea copiilor beneficiari ai unei măsuri de protecție specială.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de instanța de judecată din oficiu în Dosarul nr. 44/91/2018 al Tribunalului Vrancea — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 67 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vrancea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 martie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 164

din 26 martie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Maria Coman, Aida Maria Gogonea și Claudia Elena Gogonea în Dosarul nr. 15.309/3/2016 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 155D/2018.

2. La apelul nominal răspunde autoarea excepției Maria Coman, personal. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autoarei excepției de neconstituționalitate prezente, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că textul de lege criticat contravine accesului liber la justiție, deoarece împiedică partea interesată să conteste cuantumul măsurilor reparatorii stabilite de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în sensul imposibilității unei analize, pe fondul deciziei emise, cu probe apte să justifice cuantumul despăgubirilor acordate. Se mai invocă și încălcarea art. 16 din Constituție, referitor la principiul constituțional al egalității în drepturi, având în vedere faptul că raportul de evaluare al imobilului în cauză este întocmit fără participarea părților interesate, spre deosebire de situația în care bunul ar aparține statului.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că decizia de compensare poate fi atacată în justiție, în condițiile art. 35 din actul normativ criticat. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, prin trimiterea la modalitatea de evaluare a imobilului, în temeiul Legii nr. 550/2002 privind

vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local, se arată că este vorba de situații juridice diferite, care impun adoptarea unui tratament juridic diferit. Invocă și jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 752 din 23 noiembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 1.115 din 27 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 15.309/3/2016, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost invocată de Maria Coman, Aida Maria Gogonea și Claudia Elena Gogonea într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva Deciziei de compensare nr. 6140 din 19 noiembrie 2015, emisă de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile legale criticate încalcă accesul liber la justiție, deoarece nu există posibilitatea contestării cuantumului și modului de calcul al despăgubirilor stabilite prin raportul de evaluare. Se mai arată că raportul de evaluare a fost întocmit fără participarea părților, nu se referă la valoarea reală de circulație a imobilelor și nu poate fi contestat în instanță. Se mai susține că textul de lege criticat validează raportul de evaluare întocmit în speță, fără posibilitatea contestării acestuia în instanță, deși în chiar cuprinsul respectivului raport de evaluare se arată că „datele au fost preluate ca atare, fără verificări suplimentare privind exactitatea, corectitudinea sau veridicitatea acestora”.

7. În ceea ce privește încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi, se arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, respectarea acestuia presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Or, tratamentul juridic aplicat în scopul restituirii imobilelor preluate abuziv, pe de o parte, și cel aplicat în cazul vânzării spațiilor comerciale proprietate privată a statului, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, în temeiul Legii nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local, pe de altă parte, sunt diferite. Astfel, se arată că, în primul caz, evaluarea imobilelor se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, iar în cel de-al doilea caz, principiul este acela al vânzării în baza unui raport de evaluare.

8. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că, prin reglementarea unei metode previzibile și transparente de stabilire a cuantumului despăgubirilor, prin raportare la un criteriu obiectiv, legiuitorul s-a conformat dispozițiilor constituționale invocate. Se mai apreciază că nu este încălcat accesul liber la justiție, dat fiind faptul că, în temeiul prevederilor art. 35 din Legea nr. 165/2013, persoana interesată poate supune controlului jurisdicțional inclusiv problema corectitudinii stabilirii punctelor, iar în ceea ce privește invocarea încălcării principiului constituțional al egalității în drepturi, se apreciază că în speță sunt invocate situații diferite.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Curtea Constituțională a statuat că accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se îndeplinește, fiind de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. Pe cale de consecință, legiuitorul poate stabili, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, accesul liber la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și modalitățile instituite de lege. Dispozițiile legale criticate reprezintă tocmai o concretizare a accesului liber la justiție, în condițiile în care legiuitorul a dat posibilitatea persoanei care se consideră îndreptățită să atace decizia emisă cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 din lege. Apreciază că, prin conținutul reglementării lor, nu se pun în discuție restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale. În virtutea prevederilor art. 44 alin. (1) din Constituție, stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului, care este competent să fixeze cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate. Referitor la criticile de neconstituționalitate raportate la celelalte norme constituționale, consideră că nu pot fi reținute, cu atât mai mult cu cât, analizate dintr-o perspectivă mai largă, motivele invocate, legate de conținutul deciziei emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, dar și de termenul legal în care persoana îndreptățită se poate adresa instanței de judecată, relevă, mai degrabă, aspecte ce țin de modul de interpretare și aplicare a legii. Or, interpretarea unei legi și aplicarea asupra unor cazuri concrete reprezintă competența exclusivă a instanței de judecată, singura competentă să decidă cu privire la sensul, înțelesul și modul de aplicare a normelor criticate la situația autorului.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actului de sesizare, prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, în varianta redacțională anterioară modificării textului de lege criticat prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul

Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 26 mai 2017. Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, precum și faptul că soluția legislativă este, în esență, aceeași cu cea existentă înaintea modificării, Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității prevederilor noii reglementări, astfel cum acestea au fost preluate din redactarea anterioară a art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013. Prevederile legale criticate au următorul cuprins: „(6) *Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, [...], și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.*”

14. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și art. 21 — *Accesul liber la justiție*.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării. Prin art. 33 și art. 34 din Legea nr. 165/2013 au fost stabilite noi termene, în care entitățile investite trebuie să soluționeze notificările, ceea ce se înscrie în rațiunea pentru care Legea nr. 165/2013 a fost concepută, aceea de a crea un mecanism care să confere eficiență procesului reparatoriu al măsurilor abuzive de preluare a unor imobile în timpul regimului comunist. Prin urmare, prevederile art. 35 din Legea nr. 165/2013 conferă persoanelor interesate dreptul de a se adresa instanței, pentru ca aceasta să se pronunțe asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate, inclusiv asupra modalității de evaluare a imobilului ce face obiectul deciziei. Acest drept poate fi exercitat în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei emise în termenele prevăzute în art. 33 și 34 din Legea nr. 165/2013.

16. În motivarea excepției este invocată și încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi, dat fiind faptul că tratamentul juridic aplicat în scopul restituirii imobilelor preluate abuziv, pe de o parte, și cel aplicat în cazul vânzării spațiilor comerciale proprietate privată a statului, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, în temeiul Legii nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 5 noiembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, pe de altă parte, sunt diferite.

17. În legătură cu aceste susțineri, Curtea reține că, așa cum reiese din jurisprudența sa, principiul egalității presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice

rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De asemenea, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Decizia nr. 476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011, Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014).

18. Or, în prezenta cauză, situația persoanelor îndreptățite la restituirea imobilelor preluate în mod abuziv, în privința cărora se aplică sistemul de evaluare prin aplicarea grilei notariale valabile la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, este în mod evident diferită de cea reglementată prin Legea nr. 550/2002, cele două acte normative având un obiect de reglementare ce răspund unor cerințe sociale diferite.

19. De altfel, și în prezenta cauză sunt valabile cele statuate de Curte prin Decizia nr. 618 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 28 ianuarie 2015, paragrafele 23 și 24, potrivit cărora, prin Legea nr. 165/2013, legiuitorul a urmărit să introducă un sistem unitar și previzibil de evaluare a imobilelor, astfel încât atât imobilele din Fondul național al terenurilor agricole și al altor imobile, cât și imobilele ce fac obiectul cererilor de restituire nesoluționate să fie evaluate prin raportare la același sistem, respectiv prin aplicarea grilei notariale de la momentul intrării în vigoare a noii legi. Prin introducerea acestui nou sistem de calcul, este posibil ca valoarea despăgubirilor acordate, sub formă de puncte, să fie inferioară celei rezultate prin aplicarea legislației anterioare în materie — Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente — referitoare la stabilirea valorii de piață a imobilului de la data notificării, prin aplicarea standardelor internaționale de evaluare. Însă legiuitorul dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile convenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății. Astfel, dacă printre exemplele oferite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cuprinsul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, care să conducă la eficientizarea mecanismului intern de restituire a proprietăților, se numără și plafonarea despăgubirilor (paragraful 235), statul român a optat, în cadrul marjei de apreciere de care dispune, să acorde integral despăgubiri, modificând, însă, doar sistemul de referință al evaluării. Or, dacă această modificare legislativă generează, în concret, o diminuare a valorii totale a despăgubirilor obținute de către persoanele îndreptățite, aceasta este o măsură proporțională cu scopul legitim urmărit (constând în menținerea echilibrului bugetar), putând avea, sub aspectul consecințelor produse, valențele unei plafonări.

20. Prin urmare, având în vedere că cele reținute prin deciziile la care s-a făcut referire mai sus își mențin valabilitatea, *mutatis mutandis*, și în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Coman, Aida Maria Gogonea și Claudia Elena Gogonea în Dosarul nr. 15.309/3/2016 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și constată că prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 26 martie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Nr. 796 din 6 mai 2019

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 2.284 din 29 mai 2019

MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE
Nr. 838 din 15 mai 2019

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății de Administrare Active Feroviare „S.A.A.F.” — S.A.

În temeiul art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și justiției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății de Administrare Active Feroviare „S.A.A.F.” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Societatea de Administrare Active Feroviare „S.A.A.F.” — S.A. va duce la îndeplinire prezentul ordin.

p. Ministrul transporturilor,
Dragoș-Virgil Titea,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

p. Ministrul muncii și justiției sociale,
Elena Solomonesc,
secretar de stat

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Societatea de Administrare Active Feroviare „S.A.A.F.” — S.A.
București, bd. Dinicu Golescu nr. 38
Cod unic de înregistrare 11059950

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2019**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2019
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	1.541,74
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	1.541,74
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	1.536,74
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	1.536,74
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	9	140,47
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	1.020,19
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	973,23
		C1 ch. cu salariile	13	941,01
		C2 bonusuri	14	32,22
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	22,38
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	18	24,58
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	376,08
	2	Cheltuieli financiare	20	
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	5,00
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	0,8
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	4,2
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	4,2
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercitiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2019
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	16
	2	Nr. mediu de salariați total	49	15
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	5.406,83
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	51	5.406,83
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	102,79
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	102,79
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	996,76
	9	Plăți restante	56	27.581,61
	10	Creanțe restante	57	18.070,52

*) Rd.50 = Rd.154 din Anexa de fundamentare nr.2

**) Rd.51 = Rd.155 din Anexa de fundamentare nr.2

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Nr. 804 din 8 mai 2019

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 2.281 din 29 mai 2019

MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE
Nr. 848 din 17 mai 2019

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Regiei Autonome „Administrația Canalului Navigabil Bega” Timiș

În temeiul art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și justiției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Regiei Autonome „Administrația Canalului Navigabil Bega” Timiș, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Regia Autonomă „Administrația Canalului Navigabil Bega” Timiș va duce la îndeplinire prezentul ordin.

Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

p. Ministrul muncii și justiției sociale,
Elena Solomonesc,
secretar de stat

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

Regia Autonomă „Administrația Canalului Navigabil Bega” Timiș

Sediul/Adresa: Timișoara, str. General Magheru nr. 23

Cod unic de înregistrare: 39669478

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2019**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2019
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	3.010,00
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	2.510,00
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	2.324,00
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	500,00
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	3.010,00
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	3.000,00
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	9	1.139,00
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	5,00
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	1.671,00
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	1.050,00
		C1 ch. cu salariile	13	944,00
		C2 bonusuri	14	106,00
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	0,00
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	0,00
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	564,00
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	18	57,00
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	185,00
	2	Cheltuieli financiare	20	10,00
	3	Cheltuieli extraordinare	21	0,00
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	0,00
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	0,00
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	0,00
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Maxim 25% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat conform legii nr.235/2017, din care:	32	
		a) - dividende convenite bugetului de stat	33	
		b) - dividende convenite bugetului local	33 a	
		c) - dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2019
0	1	2	3	4
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	0,00
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	0,00
	a)	cheltuieli materiale	38	0,00
	b)	cheltuieli cu salariile	39	0,00
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	0,00
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	0,00
	e)	alte cheltuieli	42	0,00
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	2.935,00
	1	Alocații de la buget	44	0,00
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	2.935,00
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	11
	2	Nr. mediu de salariați total	49	11
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	7.590,91
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	51	7.590,91
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	228,18
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	16,91
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	1.000,00
	9	Plăți restante	56	0,00
	10	Creanțe restante	57	0,00

*) Rd.50 = Rd.154 din Anexa de fundamentare nr.2

***) Rd.51 = Rd.155 din Anexa de fundamentare nr.2

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Nr. 805 din 8 mai 2019

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 2.282 din 29 mai 2019

MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE
Nr. 849 din 17 mai 2019

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății Comerciale „ROFERSPED” — S.A., la care Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A. deține o participație majoritară

În temeiul art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și justiției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2019 al Societății Comerciale „ROFERSPED” — S.A., la care Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A. deține o participație majoritară, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Societatea Comercială „ROFERSPED” — S.A. va duce la îndeplinire prezentul ordin.

Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

p. Ministrul muncii și justiției sociale,
Elena Solomonesc,
secretar de stat

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Societatea Comercială Rofersped — S.A.
București, sector 1, str. Turda nr. 98
Cod unic de înregistrare: RO9825567

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2019**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2019
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	136.250,83
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	135.930,83
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	320,00
	3	Venituri extraordinare	6	
II.		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	134.739,93
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	133.370,68
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	9	124.269,27
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	40,00
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	11	8.568,58
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	7.829,84
	C1	ch. cu salariile	13	7.004,96
	C2	bonusuri	14	824,88
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	564,17
	C5	cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	18	174,57
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	492,83
	2	Cheltuieli financiare	20	1.369,25
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	1.510,90
IV.		IMPOZIT PE PROFIT	23	302,18
V.		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	1.208,72
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	1.208,72
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	120,88
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende cuvenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	1.087,85
	a)	- dividende cuvenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende cuvenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende cuvenite altor acționari	34	1.087,85

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2019
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	120,87
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	717,00
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	717,00
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	87
	2	Nr. mediu de salariați total	49	67
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	9.067,14
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat cf Legii anuale a bugetului de stat **)	51	9.067,14
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	2.028,82
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculata cf. Legii anuale a bugetului de stat.	53	2.028,82
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite / persoana)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	988,91
	9	Plăți restante	56	
	10	Creanțe restante	57	10.500,00

*) Rd.50 = Rd.155 din Anexa de fundamentare nr.2

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 223436